

Jussuf Karshin mielenkiintoinen muotokuva tutkielma Jean Sibeliuksesta.

»Kalevalaa lukuunottamatta Suomen kansa ei ole synnyttänyt mitään niin suurta kuin Sibeliuksen musiikki», lausui Jean Sibeliuksen pitkäaikainen sihteeri, maisteri Santeri Levas radioesitelmässään »Kaksi vuosikymmentä Sibeliuksen sihteerinä».

Jouluvartio sankaripatsaalla

Viime vuonnakin oli asetettu Helsingin ortod. sankaripatsaalle jouluvartio jouluaattona kello 15—18 väliseksi ajaksi. Vartiovuoroissa seisoi neljä miestä kerrallaan, 20 reservinupseeria ja 4 aliupseeria.

— Kannaksen vuorossa seisoivat: O. Bergman, A. Devilin, V. Milonov ja Yrjö Tsernyh,

— Aunuksen vuorossa: Yrjö Aav, S. Askola, K. Pamilo ja A. Vasko,

— Suistamon vuorossa: Reino ja Vilho Ihatu, Urpo Tuomela ja Werner Walden,

— Suojärven vuorossa: ylliluutn. Aleksanteri Paavela ja pojat, vänrikit Paul, Erkki ja Jaakko Paavela,

— Salmin vuorossa: Aleks Jylhälä, Jussi ja Niilo Niemenlehto, A. Pesonen,

— kapteenivuorossa: Simo Härkönen, B. Karpela, Heikki Suvioja ja Paavo Vasko.

MERKKIPÄIVIÄ

— 101 vuotta täytti 26. 1. entinen kansakoulunopettaja Kustaava Pitkänen, o.s. Lappalainen, Kuopiossa. Rva Pitkänen on Kuopion vanhin asukas ja tietävästi vanhin elossa oleva kansakoulunopettaja. Hän valmistui opettajaksi v. 1887 Sortavalan seminaarista ja toimi viisi vuotta opettajana Salmin Tulema-joen kansakoulussa ja sen jälkeen v. 1920 asti Riistaveden Ryönän koulussa.

Onko elossa ketään salmilaista, joka on käynyt Kustaavan »školaa»?

14. 12. 60 saavutti 101 vuoden iän entinen puuseppä Antti Laaksonen Oriveden Holman kylässä. Hän on syntynyt Iitissä, missä hän vietti myös nuoruutensa, mutta siirtyi noin 30 vuoden ikäisenä Karjalaan kannakselaiseen Valkjärven pitäjään, missä sitten vietti yli puoli vuosisataa maata viljellen sekä suuren perheensä elättämiseksi monia muitakin ammatteja sivutoikseen harrastaen. Valkjärvelle saapuessaan Laaksonen oli Nousialan kylässä ainoa kirjoitustaitoinen mies ja hän joutui usein toimimaan kirjurin tehtävissä. Hän oli perustamassa myös paikkakunnan osuuskassaa, mutta yleensä aikaa jäi arkisilta aherruksilta kovin vähän muihin harrastuksiin. Laakosella oli kaikkiaan kymmenen lasta.

Sota-aikana Antti Laaksonen joutui jättämään kotiseutunsa muiden evakkojen tavoin ja asettui sen jälkeen asumaan synnyinseudulleen Iittiin.

Täyttäessään vk. 23. p:nä 92 vuotta Lapuan kunnalliskodin sairaalassa Katri Rymyn oli saanut onnittelusähkeitä Suistamon seminaarin entisiltä oppilailta, jotka nykyisin ovat opettajina maan eri puolilla. Tuli myös kukkia ja monenlaisia tuomisia. Kunnalliskodin puolesta järjestettiin syntymäpäiväkahvit. Rovasti Taito Lumme puhui vanhukselle. Päivänsankari esitti kiitoksensa kaikille, jotka olivat häntä muistanet.

— Parahin passiponi, sanoi hän.

A. T.

— 17. 1. 61 täytti rovasti Johannes Railas 80 vuotta Helsingissä. Käytyään Sortavalan opettajaseminaarin ja Pietarin pappisseminaarin hän on toiminut suurimman osan pitkän elämänsä ajasta synnyinpitäjässään, Salmin ort. seurakunnan esimiehenä, ollen välillä vastaavassa tehtävässä Ilomantsin ja Hämeenlinnan seurakunnissa sekä jonkin aikaa ennen eläkkeelle siirtymistään Lahden seurakunnassa. Hän on toiminut piirivalvojana v:sta 1921 eläkkeelle siirtymiseensä, v:een 1954 asti ja samaan ajankohtaan asti kaikkien Suomen ortodoksisen kirkkokunnan kirkolliskokousten jäsenenä. Hän on toiminut myös uskonnon-

opettajana eri oppikouluissa. Vanhuutensa päiviä hän viettää Helsingissä osallistuen seurakunnalliseen toimintaan.

— 80 vuotta täytti 8. 1. leskiemäntä Nasti Samiselkä, o.s. Semi, Juankosken Johtenisella. Hän on syntynyt Salmin Ylä-Uuksussa ja siirtyi sotien johdosta Savoan. Elämäntyötään hän on suorittanut kodin piirissä. Ikänsä nähden hän on vielä pirteässä kunnossa.

— 75 vuotta täytti Nasti Salpakari (Impilahti) 31. 12. 60 Iisvedellä.

Toivo Ikonen.

15. 1. 61 täytti Helsingissä 70 vuotta kunnallisneuvos Toivo Ikonen. Hän on syntynyt Jääskessä. Käytyään kansanopiston ja maamieskoulun hän ryhtyi käytännön viljelijäksi kotiseudullaan ja Karjalan luovutuksen jälkeen hän jatkoi tätä työtä Hausjärvellä. Vv. 1951—58 hän oli Karjalan Liiton toiminnanjohtajana.

Kunnallisneuvos T. Ikonen ymmärtää täydellisesti Kalevalan ja kalevalaisen kulttuurin merkityksen. Hän kuuluu Kalevala-talo säätiön hallitukseen ja on yksi innokkaimpia ajatuksen eteenpäinviejiä.

Kunnallisneuvos Ikonen oli eduskunnan jäsenenä neljä kertaa, yhteensä 20 vuotta. Maatalousvaliokunnan puheenjohtajana hän oli 1946—50, maatalousministerinä ja toisena kansanhuoltoministerinä 1941—43 sekä kulkulaitosministerinä 1943—44. Hän on kuulunut Jääskien kunnanvaltuustoon puheenjohtajana, Etelä-Karjalan metsänhoitolautakuntaan puheenjohtajana sekä Uudenmaan-Hämeen lautakuntaan jäsenenä, Viipurin läänin maanviljelysseuran johtokuntaan, Maatalousseurojen Keskusliiton valtuuskuntaan, Etelä-Karjalan maataloustuottajain liiton johtokuntaan puheenjohtajana, Tapion johtokuntaan, Säästöpankkiyhdistyksen valtuuskuntaan, OKO:n hallintoneuvostoon jne.

Kunnallisneuvos Ikonen on karjalaisten tunnetuimpia luottamushenkilöitä. Karjalan Liiton puitteissa, Vuoksen Säätiön asiamiehenä ja monilla muilla tavoin hän on työskennellyt kotimaakuntansa menettäneiden karjalaisten taloudellisen ja yhteiskunnallisen aseman parantamiseksi.

— 70 vuotta täytti kansak.op. Nasti Pullo (Suojärvi) 20. 12. 60 Suonenjoella.

— 70 vuotta täytti Pelagea Petjakko (o.s. Loginov, Salmi) 16. 11. 60 Kiuruvedellä.

— 70 vuotta täytti Melania Harikoski (o.s. Kokkonen, Suojärvi) 29. 12. 60 Viinijärvellä.

— 65 vuotta täytti 12. 1. 61 Helsingissä Tatjana Antusoff (Davidan Tan'ä). Hän on syntynyt Aunuksessa, Munjärven pitäjän Suopohjan kylässä. Aunuksen vapaustaistelun epäonnistumisen jälkeen hän siirtyi Suomeen yhdessä miehensä kanssa ja asettui asumaan Suojärvelle. Vasta talvisodan hyökkäys pani perheen uudelleen evakkotielle.

Yrjö Rämö.

— 60 vuotta täytti 20. 12. Lapin ortodoksisen seurakunnan kirkkoherra rovasti Yrjö Rämö Rovaniemellä. Hän on syntynyt Suojärvellä, valmistunut papiksi Sortavalan pappiseminaarista 1927. Petsamon seurakunnan kirkkoherraksi hän tuli 1. 10. 1929 ja oli seurakunnan esimiehenä sen lakkauttamiseen 31. 12. 1949 saakka. Lapin seurakunnan esimiehen virkaan hänet nimitettiin 1. 1. 1950, jota tointa edelleenkin hoitaa. Rovastin arvo hänelle myönnettiin 29. 4. 1952, Pyhän karitsan I luokan ritarimerkki 24. 11. 1958.

Hän on hoitanut monia kunnallisia ja yhteiskunnallisia luottamustehtäviä. Petsamossa ollessaan ollut mm. Petsamon kansakoulujen

taloudenhoitajana 1938—44, kunnallisvaltuuston jäsenenä 1934—44, huoltolautakunnan puheenjohtajana 1934—44, taksoituslautakunnan varapuheenjohtajana 1934—44, kunnallis- ja lastenkodin puheenjohtajana 1930—44, keskuskansakoulun varapuheenjohtajana 1939—44, Petsamon kunnan hoitokunnan jäsenenä 1944—47. Toiminut uskonnonopettajana mm. Kalajoen yhteiskoulussa 1944, Rovaniemen yhteiskoulussa 1954 alkaen, Rovaniemen yhteislyseossa 1949 alkaen, Kemijärven yhteislyseossa 1953 alkaen.

Y. RAMEEN 60-VUOTISPAIVÄ

Lapin ortodoksisen seurakunnan kirkkoherra, rovasti Yrjö Rämö joutui täyttäänsä 60 vuotta 20. 12. lukuisten onnittelujen kohteeksi. Jo aattoiltana kävivät seurakuntalaajat ja osa kirkkokuoroa laulutervehdyksellä rouva Airi Kervisen johdolla, jolloin rouva M. Zimmermannin ohjasi kirkkokuoron kukat. Merkkipäivänä seurakunnan valtuusto esitti onnittelut varapuheenjohtaja Juhani Lokion johdolla. Rovaniemen Yhteislyseon onnittelut esittivät rehtori J. Jauhola ja lehtori Toini Frey, Rovaniemen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Tuure Salo ja kaupunginjohtaja Lauri Kaijalainen esittivät kaupungin onnittelut, Rovaniemen Rotary-klubin presidentti Erkki Harju, Lapin Maatalousseuran ja Sevettijärven kolttahaimon tervehdyksen toi agr. Pauli Sipilä, Rovaniemen Tiistaiseuran lähetystö esitti onnittelunsa rouva Sylvia Immosen johdolla, Lapin Karjalaisten onnittelut esitti agr. Paavo Vainio, seurakuntalaisten onnittelut esitti lähetystö konttoristi Juhani Lokion johdolla, Patsassäätiön ja Turjanliiton tervehdyksen esitti johtaja Jussi Eränen sekä Rovaniemen ystävien onnittelut postitarkastaja A. Miettinen. Kukkatervehdyksiä ja sähkösanomia oli saapunut runsaasti merkkipäiväänsä viettävälle, mm. sähköin onnittelivat Kirkkollishallitus ja Arkkipiispa Paavali, useat ort. papit, maaherra Martti Miettunen, toimitusjohtaja Ellen ja Uno Hannula, kaupunginjohtaja Esteri ja Lauri Kaijalainen, poliisitarkastaja Kauko Liisanantti, arkkitehti Väinö Hirvelä, rovasti Yrjö Aittokallio, Rovaniemen Yhteiskoulu, Rantavitikan Yhteiskoulu ja Rovaniemen Säästöpankki ym.

Roman Tuisku

1. 1. 1961 Helsingissä täytti 60 vuotta sotilasmestari evp. Aleksanteri Pesonen. Hän on syntynyt Salmissa, ottanut osaa vapaaehtoisena aunukselaisten heimoveljien vapauttamisyritykseen ja suorittanut elämäntehtävänsä Suomen puolustusvoimissa, sen rannikkotykitössä. Jouduttuaan eläkeikään hän siirtyi Oy Philips Ab:n palvelukseen. Tämän lehden lukijoille hän on tunnettu merkittävänä kyykänlyöjänä, Seurasaaren Kyykkäaukion kenttämestarina ja kansallispelimme innokkaana mainostajana ja levittäjänä.

Aleksanterin merkkipäivä oli aitokarjalainen. Aamupäivällä hänen kotiinsa ilmestyi kyykkälähetystö, joka ojensi hänelle aunukselaisten, impilahtelaisten, salmilaisten ja suojärveläisten kyykänlyöjien puolesta muistolahjan ja lisäksi koru-Kalevalan. Lämpimin sanoin häntä onnittelivat B. Karppela, Paavo Vasko ja Yrjö Kohonen. Yhteisen kahvin-

juonnin jälkeen mentiin in corpore uuden vuoden jumalanpalvelukseen. Murkinan jälkeen päivänsankari saapui kyykkäkentälle, jossa iskettiin monta tuimaa ottelua Aleksanterin ja uuden vuoden onneksi.

— 60 vuotta täytti Kuopiossa liikemies Paavo Vahronen tammikuun 9. päivänä. Hän on syntynyt Aunuksen Lindajärvellä (Lindärvi) ja jo nuorena poikasena lähtenyt »mieron tielle», joka hänen kohdallaan oli sotainen. Vapaussodan ja erilaisten heimomme vapaustaistelun »jatkojen» päättymisen jälkeen hän asettui Suojärvelle — tunnetun Koivusen kauppatalon myymälälinjan johtajaksi.

Noin 30 vuotta sitten hän antautui kokonaan puutavara-alalle. Ennen talvisotaa oli puutavara-kauppa melko vilkasta ja hän harrasti jopa suoraan vientiäkin. Sota keskeytti suureen mittakaavaan paisuneen kaupankäynnin. Sodan aikana hän oli virkailijana eri tehtävissä ja sodan loputtua kansanhuoltotehtävissä.

Kauppan vapauduttua hän perusti Kuopioon puutavaran jakeluliikkeen. Tätä liikettä hän on huolella kehittänyt ja teollistanut. Parhaillaan liike on siirtymässä juuri kunnostettuun uuteen teollisuuskiinteistöön, jossa ovat kuivaamot, höyläämöt ja nykyaikaiset varastomahdollisuudet.

Monet aattelliset järjestöt, seurakunnan edustajat ja liikemiespiirit kävivät suuren sukulais-, ystävä- ja tuttavapiirin ohella päivän sankaria onnittelemassa ja kiittämässä siitä työstä, jota hän on eri tahoilla harrastanut. Jokainen kävijä muisti lausua kiitoksensa siitä, että hänen kotinsa ovet ovat aina olleet auki kaikille sukulaisille, ystäville ja tuttaville.

Karjalan Sivistysseura ja Karjalan Heimo haluavat yhtyä onnittelijoihin ja kiittää johtaja Vahrosta hänen erittäin myötämielisestä suhtautumisestaan yhteiseen asiaamme.

50 vuotta täytti 28. 11. kansakoulunopettaja Yrjö Parppi Nurmeksen mlk:n Lehtovaaralla. — Hän on syntynyt Suistamolla ja valmistui opettajaksi Sortavalan seminaarista v. 1933. Sen jälkeen hän on toiminut opettajana Suojärvellä, Suistamon Uuksussa, Isokyrössä, Paltamon Mieslahdella, Suistamon Palomyllyllä ja Ylivieskan Kankaan koulussa, josta siirtyi v. 1945 opettajaksi Nurmeksen mlk:n Lehtovaaran koululle, jossa edelleenkin toimii. Opettaja Parppi kuului aikoinaan Suistamon suojeluskuntaan. Hän on harrastanut innokkaasti pesäpalloilua ja kuului mm. Suistamon Sisun A-sarjassa pelanneeseen pesäpallojoukkueeseen. Nurmeksessa hän on hoitanut kunnallisia ja seurakunnallisia luottamustehtäviä, mm. kansakoululautakunnassa ja valtionverolautakunnassa sekä seurakunnan valtuustossa, jossa hän on ollut sen perustamisesta lähtien. Hän osallistui molempiin viime sotiimme. Talvisodassa hän toimi Loimolan—Uomaan suunnalla huoltotehtävissä ja ylennettiin luutnantiksi. Jatkosodassa hän toimi rintamatehtävissä JR 27:ssä Keski-Kannaksella. Hänen nykyinen sotilasarvonsa on yliluutnantti.

— 50 vuotta täytti 10. 12. rouva Olga M a l j a, o.s. Burtsoff, Juuan kirkonkylässä. — Hän on syntynyt Suojärvellä. Juuassa hän on asunut vuodesta 1946, missä hän on toiminut mm. maatalouskerhon jäsenenä. Marttatoiminnassa hän on ollut mukana kolmisenkymmentä vuotta.

— 50 vuotta täytti 29. 1. 61 Jämsässä työnjohtaja Pekka V a n n i n e n, Suomen kaikkien aikojen kuuluisimpia suurhiihtäjiä. Hän syntyi Sortavalan Maalahdessa ja ilmestyi vakavassa mielessä kilpahihtoladuille vuonna 1936, jolloin hän voitti Kiveliön hiihtojen 30 km sekä sijoittui Vittangissa toiseksi kultamitalimies Erik Larssonin jälkeen. 1937 hän yllättäen voitti Kajaanissa ensimmäisen Suomen mestaruutensa 50 km:llä ja seuraavana vuonna hän Jyväskylässä uusi tittelin. Lahden MM-kisoissa tapahtui paljon jälkipuheita aiheuttanut keskeyttäminen, mutta Holmenkollenin 50 km:llä Vanninen sijoittui toiseksi kaimansa Niemen jälkeen.

Vuonna 1939 Pekka Vanninen voitti Salpausselän ja Puijon 50 km. Puijon hän valloitti myös 1941, ja samana talvena hän johti Suomen sotilaspartiota Cortinan d' Ampezzon sittemmin epävirallisiksi julistetuissa MM-kilpailuissa. Aki-veljen kaatumisen jyrkässä laskussa pakotti joukkueemme kuitenkin keskeyttämään.

Sodan jälkeen Vanninen jatkoi ikävuosien karttumisesta huolimatta aktiivista uraansa, ja vuonna 1946 hän saavutti kolmannen Suomen mestaruuden 50 km:llä. 1947 tuli voitto Salpausselällä ja Holmenkollenilla kahdeksas tila, ja vuotta myöhemmin Pekka valittiin Suomen edustajaksi St. Moritzin talvikisoihin. »Beni»-veli pääsi kolmanneksi ja Pekka hänen jälkeensä neljänneksi 50 km:n matkalla. Myöhemmin hän Ruotsin hiihtokisoissa Östersundissa voitti ylivoimaisesti pisimmän matkan. Viides Suomen mestaruus tuli 1949, ja seuraavana talvena oli edessä MM-kisamatka Amerikkaan. Pekka oli paras suomalainen 50 km:llä, sijoitus kuudes. Aikaeroa voittajaan ei ollut sen enempää kuin kolmisen minuuttia. Palattuaan kotiin hän jälleen voitti Suomen mestaruuden lempimatallaan.

Iloisena, mutta vaatimattomana urheilijana Pekka Vanninen oli koko uransa ajan suosittu hiihtäjähahmo kilpaladuilla.

Ortodoksisista jumalanpalveluksista, joita radioidaan myöskin Lahden kautta, ilmoitamme seuraavaa:

— aamuhartaudet klo 7.45—8 ovat 4. 3. (Korelin), 25. 3. (Korelin), 15. 4. (Railas nuorempi), 6. 5. (Suhola), 27. 5. (Karjomaa) ja 17. 6. (Saarenne).

— 1. 4. Pääsiäisyöpalvelus klo 23.50—3.00 ja

— 28. 5. klo 14.35—15.35 on Ehtoopalvelus (Ritamo).

15. 1. 61 kuoli vaikean sairauden murtamana toimitusjohtaja, kapteeni evp. Pentti Benjam O j a p e l t o. Hän oli syntynyt 8. 1. 1917 Salmassa. Kouluvuosinaan Terijoella ja Käkisalmessa hän osallistui aktiivisesti aatteellisten ja nuorisjärjestöjen toimintaan. Senaikaisen suuren ystäväpiirin keskuudessa hänet tunnettiin myös hyvin innokkaana ja kehittyneenä näyttämö- ja lausuntataiteen harrastajana.

Päätettyään opiskelunsa hän toimi laboranttina Waldhofin selluloosatehtaan palveluksessa. Sotavuosien jälkeen hän aluksi toimi Rajaseudun Ystävien toiminnanjohtajana. Vuosina 1946—48 hän toimi G. W. Sohlberg Oy:n mainospäällikkönä ja myöhemmässä vaiheessa lisäsi myös sosiaalipäällikkönä. V. 1949 hän siirtyi Tampereelle osallistuen mainostoimisto Tammer Mainoksen perustamiseen. Perustamisesta lähtien hän toimi yhtiön toimitusjohtajana kohdistuen tarmonsä toimiston jatkuvaan kehittämiseen. Hän oli ennenkaikkea myös luova mainosmies, jonka sujuva kynänjälki on näkynyt tuhansissa ilmoitusteksteissä ja piirroksissa. Nimimerkillä »Opto» hänet tunnettiin myös terävänä pilapiirtäjänä, joka arvostettiin tämän erikoisalan eturiviin.

Talvisotaan hän osallistui joukkueenjohtajana ollen mm. Raudun, Summan, Leipäsuon ja Kämärän taisteluissa. Jatkosodassa hän toimi pataljoonan adjutanttina sekä JR 49 esikuntapäällikön viransijaisena osallistuen mm. Enson, Matikanlahden, Vuosalmen, Muolaa ja Aleksandrovkan taisteluihin. Näissä tehtävissään hän haavoittui kaksi kertaa. Kapteeniksi hänet ylennettiin v. 1944.

— Kapteeni Jussi T i i n u s kuoli 3. 1. Helsingissä. Hän oli syntynyt Pohjois-Inkerissä, Vuoleen pitäjän Ylä-Miikkulaisten kylässä 20. 11. 1883. — Suoritettuaan keskikoulun ja Kolppanan seminaarin hän toimi kansakoulunopettajana Uudessakylässä ja otti samalla osaa inkeriläisten valistusrienteihin. Tässä tehtävässä hän joutui vaikeuksiin venäläisen virkavallan kanssa, mutta hänen onnistui paeta Suomeen v. 1905. Täällä hän toimi »Viipurin», »Mikkelin Sanomain», »Satakunnan» ja »Suomalaisen» palveluksessa. Oltuaan jonkin aikaa Hartolan kansanopiston johtajana hän siirtyi hallinnolliselle alalle ja toimi Turun lääninhallituksessa sekä sitten nimismiehenä Jomalassa, Taivassalossa, Mynämäellä ja Elimäellä. Mynämäellä hän oli v. 1917 perustamassa suojeluskuntaa ja suojeluskuntatyöhön hän otti sitten osaa järjestön koko olemassaoloajan. Väli rauhan aikana hän oli toimistoupseerina pääesikunnassa.

— Anna U n t o l e h t o, o.s. Jakovleff kuoli 15. 11. 60 Outokummussa. Hän oli syntynyt Vienan-Karjalassa 18. 8. 1890.

Joulukuun 28. p:nä kuoli Tampereella kapteeni evp. Santtu Tschernichin, maamme sotilasilmailun uranuurtaja. Hän oli syntynyt Kuopiossa 1889. Käytyään Suomen Liikemiesten Kauppaopiston hän toimi liikealalla vapaussotaan asti. Nuorukaisena hän innostui lentoharrastukseen ja rakensi v. 1908 lehdistä saamainsa tietojen perusteella Suomen ensimmäisen liitolentokoneen, jolla hän myös suoritti maamme ensimmäiset liitolentokokeet. Nämä tapahtuivat kallionkielekkeeltä alas. V. 1912 hän konstruoi uuden liitokoneen, jolla hän pysyi ilmassa »70 askelta». Vapaussodassa hän otti osaa Kuopion, Varkauden ja Mäntyhärjun taisteluihin, mutta liittyi sodan aikana perustettuihin ilmavoimiin, palvelen tähtystäjöppiläana Antrean lentoasemalla. Vapaussodan jälkeen hän jäi puolustusvoimain palvelukseen ja suoritti elokuussa 1918 ohjaajatutkinnon Saksassa Libaun merilentokoulussa. Sen jälkeen hän palveli Sortavalan, Koiviston, ja Viipurin lentoasemilla, mm. 4 v. Sortavalan lentoaseman päällikkönä. Hän oli myös lentäjänä Aunuksen retkellä, jolloin hänet ammuttiin alas vihollisen puolelle, mutta pääsi pelastumaan, onnistuipa yön aikana noutamaan lentokoneensakin pois. Porajärven taisteluissa hän oli tiedustelulentäjänä. Inkerin taistelujen aikana 1919 hän putosi pommilastissa olleine koneineen Perkjärvellä saaden vammoja, joista kärsi koko loppuikänsä. Koivistolla hän putosi lentokoneineen mereen joutuen koneen alle, mutta pelastuen siitäkin taitavana uimarina. V. 1929 hän erosi puolustuslaitoksesta ja toimi jälleen liikealalla, mutta palasi 1932 puolustusministeriön palvelukseen taisteluvälineosaston tarkastajaksi. Sotien aikana hän toimi ilmavoimain varikon päällikkönä Suinulassa ja asui jatkosodan päättymisestä lähtien Tampereella.

— Nasti Paavilainen kuoli 23. 11. 60 Nurmijärvellä. Hän oli syntynyt 14. 9. 1880 Vienan Jyskjärvellä.

— Johannes Rosolinski kuoli Kauhavalla viime vuonna. Hän oli kotoisin Munjärven pitäjän Pälärven (Päljärven) kylästä. Hän otti osaa Aunuksen vapaustaisteluun ja sen epäonnistuttua siirtyi asumaan Suojärvelle. Moskovan pakkorauhan jälkeen hän asettui asumaan Kauhavalle. (I. S.-la)

Stepan Pälvärin muistolle

Viime vuoden huhtikuun 25. päivänä vaipui rakas puolisoni, isämme ja isoisämme Stepan Pälvärinne ikuisen uneen kotonaan Storforsissa Ruotsissa puoli vuotta kestäneen raskaan sairauden murtamana. Isämme syntyi Porajärvellä Itä-Karjalassa 9. 6. 1896, mutta siirtyi ensimmäisen maailmansodan jälkeen Suojärvelle, jossa perheemme asui talvisodan kynnykselle asti. Viimeiset 12 elinvuottaan vietti isämme Ruotsissa, Storforsissa, jonka kauniissa hautausmaassa hän sai viimeisen leposijansa.

Viimeisenä tervehdyksenä isälle kirjoitimme sep-peleeseen säkeen: »Synnyinseudulle mielesi paloi, kotiseutujas muistelit ain. Sammui tuskat, loppui vaivat, rauhan rannat kun saavutti». Tämän pienen vaatimattoman säkeen sisältö kuvaa monessa suhteessa isän elämäntaivalta. Kaukainen synnyinseutu, sen kansa ja tavat olivat isän sydäntä niin lähellä ja suurimmalla rakkaudella ja kaiholla hän vielä viimeisinä elinpäivinä muisteli lapsuuttaan ja nuoruuttaan Karjalassa. Hänen sydämessään paloi aina toivo saada kerran palata takaisin vapaaseen ja onnelliseen Karjalaan. Isä uhrasi miehyytensä paljon auttaakseen tämän toivon toteutumista ottaen osaa itäkarjalaisten kansannousuihin ihannoitun, itsenäisen kauko-Karjala-aatteen puolesta. Tämän aatteen rautetessa tyhjiin isä mukautui kohtaloonsa ja oppi rakastamaan uutta kotimaataan. Talvisodan syttyessä, kun Suomen itsenäisyys asetettiin vaakalaudalle, liittyi isä epäpäättävästi itsenäisyyden puolustajien yhtenäiseen riviin taistellen vapaaehtoisena Kollaanjoella. Isä oli vaatimaton kansan mies, joka oli aina valmis uhrautumaan oikeuden ja periaatteen puolesta.

Synnyinseutujaan hän ei enää koskaan saanut nähdä, vaan kohtalo ohjasi hänen tiensä yhä kauemmaksi rakkailta rannoiltaan, mutta raskaimmatkaan koettelemukset eivät kyenneet lannistamaan isän lujaa tahtoa ja palavaa elämänhalua, vieraalla maallakin hänellä oli kyky aloittaa alusta ja paremmalla onnella. Meidän lapsien puolesta hän oli valmis uhraamaan kaikkensa itsestään välittämättä; vieraitten ihmisten keskuudessa hän oli meille yhdistävä side, vastoinkäymisissä aina valmis tukemaan ja lohduttamaan. Pitkän sairauden aikana, jolloin tuska ja kipu häntä ainaisesti vaivasivat, hän ei koskaan valittanut omaa kohtaloansa, vaan lapsien tulevaisuus oli hänen ajatuksissaan viimeiseen asti jättäen meille kauniin muiston rohkeasta ja epäitsekästä luonteesta. Puolisoani, isäämme ja isoisäämme kiitollisuudella muistellen

Taina, lapset ja lastenlapset
Storfors, Sverige.

Juho Kuikan muistolle

Koti-Karjalassa tehtiin 1920—30-luvuilla voimakasta valistustyötä. Koirinojan asutuskeskus ympäristökylineen muodosti erään tukikohdan monille hyvillä harrastuksille. Sikkäläinen nuorisoseura »Koskenvoima» oli alalään merkittävimpiä valistustyöntekijöitä Raja-Karjalassa. Kuikan veljekset Juho, Mikko, Riku ja Niilo olivat tämän yhdistyksen kannattavimpia voimia. Jo noilta vuosilta jäi mieleen erityisesti Juho Kuikan tarmokkuus ja lahjat karjalaisen yhteistoiminnan työsaralla. Hän oli todellinen nuorisoseuramies, joka pyrki kehittämään kykyjään kaikilla nuorisotoiminnan aloilla ja käyttämään niitä yhteisissä pyrinnoissa. Mieleen on jäänyt erityisesti nuoren Juho Kuikan lahjakkuus urheilussa ja näytelmäharrastuksissa.